

ਭਾਗ X IX -(1) | ਭਾਰਤੀ ਕਾਨੂੰਨ ਦੀਆਂ ਰਿਪੋਰਟਾਂ

ਕਹਿੰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਹਿੱਸਾ ਖੁਦ ਮੁਲਾਂਕਣ ਦਾ ਸੀ ਅਤੇ ਡੀਡ (ਪ੍ਰਦਰਸ਼ਿਤ ਬੀ) ਦੁਆਰਾ, ਮੁਲਾਂਕਣਕਰਤਾ ਨੇ ਉਸ ਹਿੱਸੇ ਤੋਂ ਲਾਭ ਨੂੰ ਆਪਣੇ ਸਮੇਤ ਦਸ ਵਿਅਕਤੀਆਂ ਵਿੱਚ ਵੰਡਣ ਲਈ ਸਿਰਫ਼ ਕੁਝ ਹੋਰ ਵਿਅਕਤੀਆਂ ਨਾਲ ਸਹਿਮਤੀ ਪ੍ਰਗਟਾਈ ਸੀ। ਦੂਜੇ ਪਾਸੇ ਸ੍ਰੀ ਬਜਾਜ ਨੇ ਦਲੀਲ ਦਿੱਤੀ ਕਿ ਡੀਡ (ਪ੍ਰਦਰਸ਼ਨ ਬੀ) ਦਾ ਸਹੀ ਅਰਥ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਹਿੱਸਾ ਖੁਦ ਉਸ ਦਸਤਾਵੇਜ਼ ਵਿੱਚ ਦਰਜ ਦਸ ਵਿਅਕਤੀਆਂ ਦੀ ਜਾਇਦਾਦ ਸੀ। ਡੀਡ (ਪ੍ਰਦਰਸ਼ਨ ਬੀ), ਮੇਰੀ ਰਾਏ ਵਿੱਚ, ਸਪਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ ਕਹਿੰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਉਥੇ ਨਾਮ ਵਾਲੇ ਵਿਅਕਤੀ ਉਸ ਹਿੱਸੇ ਦੇ ਮਾਲਕ ਸਨ ਅਤੇ ਜੇਕਰ ਇਹ ਸਹੀ ਹੈ, ਤਾਂ ਸ਼ੇਅਰ ਤੋਂ ਆਮਦਨ ਨੂੰ ਨਾ ਸਿਰਫ਼ ਮੁਲਾਂਕਣ ਦੀ ਆਮਦਨੀ ਮੰਨਿਆ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ, ਸਗੋਂ ਡੀਡ ਵਿੱਚ ਜ਼ਿਕਰ ਕੀਤੇ ਸ਼ੇਅਰਾਂ ਦੇ ਅਨੁਪਾਤ ਵਿੱਚ ਸਾਰੇ ਦਸ ਵਿਅਕਤੀ। ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਮੈਂ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਵੀ ਇਹੋ ਰਾਏ ਸਮਝਦਾ ਹਾਂ, ਅਤੇ ਜੇ ਮੈਂ ਉਸੇ ਕਾਰਨਾਂ ਕਰਕੇ ਅਜਿਹਾ ਕਹਿ ਸਕਦਾ ਹਾਂ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਬੰਬੇ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਦੁਆਰਾ ਰਤੀਲਾਲ ਬੀ. ਦਫਤਾਰੀ ਦੇ ਕੇਸ ਵਿੱਚ ਜ਼ਿਕਰ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ। ਇਸ ਲਈ, ਇਸ ਧਾਰਨਾ 'ਤੇ ਕਿ ਡੀਡ (ਪ੍ਰਦਰਸ਼ਨ ਬੀ), ਮਿਤੀ 30 ਮਾਰਚ, 1951, ਅਸਲ ਹੈ, ਮੈਂ ਇਨਕਮ-ਟੈਕਸ ਅਪੀਲੀ ਟ੍ਰਿਬਿਊਨਲ ਦੁਆਰਾ ਪੁੱਛੇ ਸਵਾਲ ਦੇ ਜਵਾਬ ਵਿੱਚ ਇਹ ਕਹਾਂਗਾ ਕਿ ਕੇਸ ਦੇ ਤੱਥਾਂ 'ਤੇ, ਰੁਪਏ ਦੀ ਸਾਰੀ ਰਕਮ 1,34,944 ਨੂੰ ਮੁਲਾਂਕਣਕਰਤਾ ਦੀ ਕੁੱਲ ਆਮਦਨ ਦੀ ਗਣਨਾ ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਮਲ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਪਰ ਇਸਦਾ ਸਿਰਫ਼ 15/47.25 ਹੈ। ਮੁਲਾਂਕਣਕਰਤਾ ਨੂੰ ਸੰਦਰਭ ਦੀ ਉਸਦੀ ਲਾਗਤ 250 ਰੁਪਏ ਵਿੱਚ ਮੁਲਾਂਕਣ ਕੀਤੀ ਜਾਵੇਗੀ।

ਦੇਲਤ ਰਾਮ
ਨਾਰਨੀਆ
ਬਨਾਮ
ਕਮਿਸ਼ਨਰ
ਆਮਦਨ
ਟੈਕਸ,
ਦਿੱਲੀ ਅਤੇ

ਸ਼ਮਸ਼ੇਰ ਬਹਾਦਰ, ਜੇ.—ਮੈਂ ਸਹਿਮਤ ਹਾਂ।
ਬੀ.ਆਰ.ਟੀ.

ਸ਼ਮਸ਼ੇਰ
ਬਹਾਦਰ, ਜੇ.

ਰਿਵੀਜ਼ਨਲ ਸਿਵਲ,
ਆਰ.ਐਸ. ਨਰੂਲਾ ਜੇ. ਦੇ ਅੱਗੇ
ਇਕਬਾਲ ਸਿੰਘ ਅਤੇ ਹੋਰ, - ਪਟੀਸ਼ਨਰ
ਬਨਾਮ
ਚੰਨਣ ਸਿੰਘ ਅਤੇ ਹੋਰ, -ਜਵਾਬਦਾਤਾ
1965 ਦੀ ਸਿਵਲ ਰਵੀਜ਼ਨ ਨੰ. 639

ਕੇਡ ਆਫ਼ ਸਿਵਲ ਪ੍ਰੋਸੀਜ਼ਰ (1908 ਦਾ V)—ਆਰਡਰ 43, ਨਿਯਮ 1 (ਆਰ) ਅਤੇ ਆਰਡਰ 39, ਨਿਯਮ 1 ਤੋਂ 3—ਆਰਡਰ 39 ਦੇ ਨਿਯਮ 1 ਜਾਂ 2 ਦੇ ਅਧੀਨ ਕੋਈ ਵੀ ਆਦੇਸ਼ ਪਾਸ ਕਰਨ ਤੋਂ ਇਨਕਾਰ ਕਰਨ ਅਤੇ ਸਿਰਫ਼ ਨੋਟਿਸ ਜਾਰੀ ਕਰਨ ਲਈ ਆਰਡਰ. ਬਚਾਓ ਪੱਖ ਨੂੰ ਅਰਜ਼ੀ—ਕੀ ਅਪੀਲ ਕੀਤੀ ਜਾ ਸਕਦੀ ਹੈ।

ਇਹ ਮੰਨਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਹੁਕਮ ਜਾਰੀ ਕਰਨ ਵਾਲਾ ਹੁਕਮ, ਚਾਰੇ ਸਾਬਕਾ ਧਿਰ ਹੋਵੇ ਜਾਂ ਧਿਰਾਂ ਦੀ ਸੁਣਵਾਈ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, ਜੇ ਕਿ ਕੇਡ ਆਫ਼ ਸਿਵਲ ਪ੍ਰੋਸੀਜ਼ਰ, 1908 ਦੇ ਆਰਡਰ 39 ਦੇ ਨਿਯਮ 1 ਜਾਂ 2 ਦੇ ਦਾਇਰੇ ਵਿੱਚ ਆਉਂਦੀ ਹੈ, ਦੇ

1965
ਸਤੰਬਰ, 2

ਨਿਯਮ 1 ਦੀ ਧਾਰਾ (ਆਰ) ਅਧੀਨ ਅਪੀਲਯੋਗ ਹੈ। ਕੇਡ ਦਾ ਆਰਡਰ 43 ਇਸ ਗੱਲ ਦੀ ਪਰਵਾਹ ਕੀਤੇ ਬਿਨਾਂ ਕਿ ਅਰਜ਼ੀ ਦਾ ਨੋਟਿਸ ਵੀ ਬਚਾਓ ਪੱਖ ਨੂੰ ਜਾਰੀ ਕਰਨ ਦਾ ਨਿਰਦੇਸ਼ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ ਜਾਂ ਨਹੀਂ। ਪਰ ਕੇਡ ਦੇ ਆਰਡਰ 39 ਦੇ ਨਿਯਮ 1 ਜਾਂ ਨਿਯਮ 2 ਦੇ ਅਧੀਨ ਕੋਈ ਆਰਡਰ ਪਾਸ ਕਰਨ ਤੋਂ ਇਨਕਾਰ ਕਰਨ ਵਾਲਾ ਆਰਡਰ ਅਤੇ ਆਰਡਰ 39 ਦੇ ਨਿਯਮ 1 ਜਾਂ ਨਿਯਮ 2 ਦੇ ਅਧੀਨ ਆਰਡਰ ਨਹੀਂ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸ ਲਈ ਆਰਡਰ 39 ਦੇ ਨਿਯਮ 2 ਦੇ ਅਧੀਨ ਆਰਡਰ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਕੇਡ ਦੇ ਆਰਡਰ 43 ਦੇ ਨਿਯਮ 1 ਦੀ ਧਾਰਾ (ਆਰ) ਅਧੀਨ ਅਪੀਲ ਕਰਨ ਯੋਗ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਇੱਕ ਐਕਸ-ਪਾਰਟ ਅਸਥਾਈ ਹੁਕਮ ਨੂੰ ਪਾਸ ਕਰਨ ਤੋਂ ਇਨਕਾਰ ਕਰਨ ਵਾਲਾ ਆਰਡਰ ਨਿਯਮ 3 ਦੇ ਅਧੀਨ ਇੱਕ ਆਦੇਸ਼ ਹੈ। ਉਹ ਅਸਥਾਈ ਕੇਸ ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਉਕਤ ਪਾਬੰਦੀ ਦੀ ਪਾਲਣਾ ਕਰਨ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਇੱਕ ਸਾਬਕਾ ਪੱਖ ਦਾ ਹੁਕਮ ਦਿੱਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ, ਉਸ ਨਿਯਮ ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਮਲ ਹੈ। ਉਸ ਨਿਯਮ ਵਿੱਚ ਗਿਣੀਆਂ ਗਈਆਂ ਸਥਿਤੀਆਂ ਵਿੱਚ ਨਿਯਮ 3 ਦੀ ਪੱਟੀ ਨੂੰ ਹਟਾ ਦਿੱਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਅਸਥਾਈ ਹੁਕਮ ਫਿਰ ਨਿਯਮ 1 ਜਾਂ 2 ਦੇ ਅਧੀਨ ਨਿਯਮ 3 ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਮਲ ਨੋਟਿਸਾਂ ਦੇ ਉਪਬੰਧਾਂ ਦੀ ਪਾਲਣਾ ਕੀਤੇ ਬਿਨਾਂ ਜਾਰੀ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਨਿਯਮ 3 ਨੂੰ ਅਪੀਲ ਕਰਨ ਯੋਗ ਆਦੇਸ਼ਾਂ ਦੀ ਸ਼੍ਰੇਣੀ ਤੋਂ ਬਾਹਰ ਰੱਖਿਆ ਗਿਆ ਹੈ। ਇਹ ਮੰਨਣ ਲਈ ਕਿ ਆਰਡਰ 39 ਦੇ ਨਿਯਮ 3 ਦੇ ਤਹਿਤ ਅਨੁਮਤੀ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਇੱਕ ਐਕਸ-ਪਾਰਟ ਆਰਡਰ ਅਪੀਲਯੋਗ ਹੈ, ਕੇਡ ਦੇ ਆਰਡਰ 43 ਦੇ ਨਿਯਮ 1 ਦੀ ਧਾਰਾ 'ਆਰ' ਵਿੱਚ ਨਿਯਮ 3 ਨੂੰ ਜੋੜਨ ਦੇ ਬਰਾਬਰ ਹੋਵੇਗਾ। ਅਜਿਹੇ ਅਸਥਾਈ ਕੇਸ ਨੂੰ ਅਪਣਾਉਣ ਲਈ ਕਾਨੂੰਨ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਵਾਰੰਟ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਅਪੀਲ ਦਾ ਅਧਿਕਾਰ ਇੱਕ ਕਨੂੰਨ ਦੀ ਸਿਰਜਣਾ ਹੈ ਅਤੇ ਦੂਸਰੀ ਧਿਰ ਨੂੰ ਸੁਣੇ ਬਿਨਾਂ ਰੋਕ ਲਗਾਉਣ ਦੇ ਆਦੇਸ਼ ਨੂੰ ਪਾਸ ਕਰਨ ਤੋਂ ਇਨਕਾਰ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਸਾਬਕਾ ਪੱਖ ਦੇ ਆਦੇਸ਼ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਕੋਈ ਵੀ ਅਪੀਲ ਪ੍ਰਦਾਨ ਨਾ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਕੁਝ ਵੀ ਗਲਤ ਅਤੇ ਬੇਇਨਸਾਫ਼ੀ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਜਦੋਂ ਤੱਕ ਆਰਡਰ 39 ਦੇ ਨਿਯਮ 1, 2 ਜਾਂ 4 ਦੇ ਤਹਿਤ ਕੋਈ ਹੁਕਮਨਾਮਾ ਜਾਰੀ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਜਾਂ ਇਨਕਾਰ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ, ਅਜਿਹੇ ਆਦੇਸ਼ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਕੋਈ ਅਪੀਲ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦੀ।

ਸ਼੍ਰੀ ਬੀ.ਐੱਸ. ਯਾਦਵ, ਸੀਨੀਅਰ ਸਬ-ਜੱਜ, ਵਧੀਆਂ ਅਪੀਲੀ ਸ਼ਕਤੀਆਂ, ਕਰਨਾਲ, ਮਿਤੀ 7 ਮਈ, 1965 ਦੇ ਹੁਕਮਾਂ ਨੂੰ ਸੋਧਣ ਲਈ ਸਿਵਲ ਪ੍ਰੋਸੀਜਰ ਕੋਡ ਦੀ ਧਾਰਾ 115 ਅਧੀਨ ਪਟੀਸ਼ਨ, ਸ਼੍ਰੀ ਵੀ.ਕੇ. ਕੈਸਲ, ਉਪ-ਜੱਜ, ਪਹਿਲੀ ਸ਼੍ਰੇਣੀ, ਕੈਥਲ, ਮਿਤੀ 24 ਦਸੰਬਰ, 1964, ਅਤੇ ਮੁਦਈ-ਅਪੀਲਕਰਤਾਵਾਂ ਨੂੰ ਰੁਪਏ ਜਮ੍ਹਾਂ ਕਰਵਾਉਣ ਦੀ ਸ਼ਰਤ ਦੇ ਅਧੀਨ ਮੁਦਈ ਨੂੰ ਇੱਕ ਇਸ਼ਤਿਹਾਰ ਅੰਤਰਿਮ ਹੁਕਮ ਜਾਰੀ ਕਰਨਾ। ਆਰਡਰ ਦੀ ਮਿਤੀ ਤੋਂ ਇੱਕ ਮਹੀਨੇ ਦੇ ਅੰਦਰ ਹੇਠਲੀ ਅਦਾਲਤ ਵਿੱਚ 2,000 ਨਕਦ, ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਅਸਫਲ ਰਹਿਣ 'ਤੇ ਹੁਕਮ ਹੁਕਮ ਖਾਲੀ ਰਹੇਗਾ ਅਤੇ ਧਿਰਾਂ ਨੂੰ ਆਪਣੇ ਖਰਚੇ ਚੁੱਕਣ ਲਈ ਛੱਡ ਦਿੱਤਾ ਜਾਵੇਗਾ।

ਪੀ.ਐੱਸ. ਜੈਨ ਅਤੇ ਨਰੇਸ਼ ਚੰਦਰ ਜੈਨ, ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਦੇ ਵਕੀਲ ਹਨ।

ਰਾਮ ਰੰਗ, ਐਡਵੋਕੇਟ, ਜਵਾਬਦੇਹ ਲਈ।

ਨਿਰਣਾ

ਨਰੂਲਾ, ਜੇ.

ਨਰੂਲਾ, ਜੇ.—ਇਸ ਰੀਵੀਜ਼ਨ ਪਟੀਸ਼ਨ ਵਿੱਚ ਸਿਰਫ਼ ਇਹੀ ਸਵਾਲ ਪੈਦਾ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਕੀ ਸਿਵਲ ਪ੍ਰੋਸੀਜਰ ਦੇ ਆਰਡਰ 43 ਦੇ ਨਿਯਮ 1 ਦੀ ਧਾਰਾ (ਆਰ) ਦੇ ਤਹਿਤ ਇੱਕ ਅਪੀਲ ਝੂਠ ਹੈ ਜਾਂ ਨਹੀਂ, ਇੱਕ ਆਰਡਰ ਦੇ ਖਿਲਾਫ਼ ਇੱਕ ਪਾਰਟ ਆਰਜ਼ੀ ਹੁਕਮ ਦੇਣ ਤੋਂ ਇਨਕਾਰ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਆਦੇਸ਼ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਹੈ ਜਾਂ ਨਹੀਂ। ਕੇਡ ਦੇ ਆਰਡਰ 39, ਨਿਯਮ 1 ਜਾਂ ਨਿਯਮ 2 ਦੇ ਅਧੀਨ ਅਰਜ਼ੀ। ਉਪਰੋਕਤ ਸਵਾਲ ਦਾ ਫੈਸਲਾ ਕਰਨ ਲਈ ਕੇਸ ਦੇ ਵਿਸਤ੍ਰਿਤ ਤੱਥਾਂ ਵਿੱਚ ਜਾਣ ਦੀ ਲੋੜ ਨਹੀਂ

ਹੈ। ਦਸੰਬਰ, 1964 ਵਿੱਚ, ਚੰਨਣ ਸਿੰਘ, ਆਦਿ, ਉੱਤਰਦਾਤਾ, ਜੋ ਕਿ ਕਿਰਾਏਦਾਰ ਸਨ, ਨੇ ਇੱਕ ਸਥਾਈ ਹੁਕਮ ਲਈ ਮੁਕੱਦਮਾ ਦਾਇਰ ਕੀਤਾ ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਇਕਬਾਲ ਸਿੰਘ ਅਤੇ ਹੋਰ ਮਕਾਨ ਮਾਲਕਾਂ ਨੂੰ ਇੱਕ ਹੁਕਮ ਦੇ ਤਹਿਤ ਵਿਵਾਦ ਵਾਲੀ ਜ਼ਮੀਨ ਵਿੱਚ ਕਿਰਾਏਦਾਰਾਂ ਦੇ ਕਬਜ਼ੇ ਵਿੱਚ ਦਖਲ ਦੇਣ ਤੋਂ ਰੋਕਿਆ ਗਿਆ। ਬਾਹਰ ਕੱਢਣ ਦਾ, ਜੋ ਕਿ ਮਕਾਨ ਮਾਲਕਾਂ ਦੁਆਰਾ ਕਿਰਾਏਦਾਰਾਂ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ! ਸਬੰਧਤ ਮਾਲ ਸਹਾਇਕ ਦੀ ਅਦਾਲਤ ਜਾਂ ਹੋਰ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਜ਼ਮੀਨ ਦੇ ਕਬਜ਼ੇ ਵਿੱਚ ਪਟੇਦਾਰ ਹੋਣ ਦਾ ਦਾਅਵਾ ਕੀਤਾ ਸੀ। ਮੁਦਈ ਦੀ ਪਟੀਸ਼ਨ ਦੇ ਨਾਲ, ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਆਰਜ਼ੀ ਹੁਕਮ ਪੈਂਡੈਂਟ ਲਾਈਟ ਲਈ ਅਰਜ਼ੀ ਦਾਇਰ ਕੀਤੀ। ਬਿਨੈ-ਪੱਤਰ ਇਹ ਨਹੀਂ ਦਰਸਾਉਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਇਹ ਕਾਨੂੰਨ ਦੇ ਕਿਹੜੇ ਉਪਬੰਧ ਅਧੀਨ ਬਣਾਇਆ ਗਿਆ ਸੀ, ਪਰ ਮੈਂ ਉਹੀ ਪੜ੍ਹਿਆ ਹੈ ਅਤੇ ਇਹ ਸਪੱਸ਼ਟ ਹੈ ਕਿ ਅਸਥਾਈ ਹੁਕਮ ਕੋਡ ਦੇ ਆਰਡਰ 39 ਦੇ ਨਿਯਮ 2 ਦੇ ਅਧੀਨ ਮੰਗਿਆ ਗਿਆ ਸੀ। ਇਹ ਅਰਜ਼ੀ ਮਿਤੀ 23 ਦਸੰਬਰ, 1964, 24 ਦਸੰਬਰ 1964 ਨੂੰ ਹੇਠਲੀ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਆਈ ਅਤੇ ਮੁਦਈਆਂ-ਉੱਤਰਾਂ ਦੇ ਵਕੀਲਾਂ ਨੂੰ ਸੁਣਨ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, ਸ੍ਰੀ ਵੀ.ਕੇ. ਕੋਸ਼ਲ, ਅਧੀਨ ਜੱਜ, ਪਹਿਲੀ ਸ਼੍ਰੇਣੀ, ਕੈਥਾ 1, ਦੀ ਅਦਾਲਤ ਨੇ ਇਹ ਹੁਕਮ ਦਿੱਤਾ। ਇਸ 'ਤੇ: -

ਇਕਬਾਲ ਸਿੰਘ ਅਤੇ ਹੋਰ, ਬਨਾਮ ਚੰਨਣ ਸਿੰਘ ਅਤੇ ਹੋਰ ਨਰੂਲਾ, ਜੇ.

“ਪੂਰਵ ਹਿੱਸੇ ਦੇ ਅੰਤਰਿਮ ਠਹਿਰਨ ਦਾ ਕੋਈ ਆਧਾਰ ਨਹੀਂ ਹੈ। 2 ਜਨਵਰੀ 1965 ਲਈ ਨੋਟਿਸ ਦਿੱਤਾ ਜਾਵੇ।“

ਹਾਲਾਂਕਿ ਉਪਰੋਕਤ ਹੁਕਮ ਵਿੱਚ ਵਰਤਿਆ ਗਿਆ ਸ਼ਬਦ ‘ਸਟੇਅ’ ਹੈ, ਮੈਨੂੰ ਇਹ ਲੈਣਾ ਪਏਗਾ ਕਿ ਸਿੱਖਿਅਤ ਅਧੀਨ ਜੱਜ ਨੇ ਅਸਲ ਵਿੱਚ ਜੋ ਅਸਵੀਕਾਰ ਕੀਤਾ ਸੀ, ਉਹ ਇੱਕ ਪੱਖਪਾਤੀ ਅਸਥਾਈ ਹੁਕਮ ਸੀ, ਕਿਉਂਕਿ ਮਾਲ ਅਸਿਸਟੈਂਟ ਅੱਗੇ ਕਿਸੇ ਵੀ ਕਾਰਵਾਈ ਨੂੰ ਰੋਕਣ ਦਾ ਕੋਈ ਸਵਾਲ ਹੀ ਨਹੀਂ ਸੀ।

ਕਿਰਾਏਦਾਰਾਂ-ਮੁਦਈਆਂ ਨੇ ਹੇਠਲੀ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਉਪਰੋਕਤ ਹੁਕਮਾਂ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਅਪੀਲ ਨੂੰ ਤਰਜੀਹ ਦਿੱਤੀ ਜਦੋਂ ਤੱਕ ਕਿ ਉਸਨੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਐਕਸ-ਪਾਰਟ ਰਾਹਤ ਦੇਣ ਤੋਂ ਇਨਕਾਰ ਕਰ ਦਿੱਤਾ। ਇਹ ਅਪੀਲ 7 ਮਈ 1965 ਨੂੰ ਕਰਨਾਲ ਦੇ ਸੀਨੀਅਰ ਸੁਬਾਰਡੀਨੇਟ ਜੱਜ ਸ੍ਰੀ ਬੀ.ਐੱਸ. ਯਾਦਵ ਦੀ ਅਦਾਲਤ ਨੇ ਪ੍ਰਵਾਨ ਕਰ ਲਈ। ਕਿ ਸੀਨੀਅਰ ਸੁਬਾਰਡੀਨੇਟ ਜੱਜ, ਕਰਨਾਲ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਕੀਤੀ ਗਈ ਅਪੀਲ ਯੋਗ ਨਹੀਂ ਸੀ ਅਤੇ ਅਪੀਲ ਦੇ ਹੁਕਮ ਨੂੰ ਉਸ ਇਕੱਲੇ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਮੇਰੇ ਦੁਆਰਾ ਰੱਦ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ।

ਆਰਡਰ 43, ਨਿਯਮ 1, ਧਾਰਾ (ਆਰ) ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਪੜ੍ਹਦਾ ਹੈ-

“ਆਰਡਰ 43

1. ਧਾਰਾ 104 ਦੇ ਉਪਬੰਧਾਂ ਦੇ ਅਧੀਨ ਹੇਠ ਲਿਖੇ ਹੁਕਮਾਂ ਤੋਂ ਇੱਕ ਅਪੀਲ ਕੀਤੀ ਜਾਵੇਗੀ, ਅਰਥਾਤ: -
 - * * * * *
 - (r) ਆਰਡਰ XXXIX ਦੇ ਨਿਯਮ 1, ਨਿਯਮ 2, ਨਿਯਮ 4 ਜਾਂ ਨਿਯਮ 10 ਦੇ ਅਧੀਨ ਇੱਕ ਆਦੇਸ਼;
 - * * * * *

ਦੇਵਾਂ ਪਾਸਿਆਂ ਤੋਂ ਇਹ ਮੰਨਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਜੇਕਰ ਅਧੀਨ ਜੱਜ, ਫਸਟ ਕਲਾਸ, ਕੈਥਲ, ਮਿਤੀ 24 ਦਸੰਬਰ, 1964 ਦਾ ਹੁਕਮ, ਇਕਤਰਫਾ ਹੁਕਮ ਦੇਣ ਤੋਂ ਇਨਕਾਰ ਕਰਨ ਵਾਲਾ ਹੁਕਮ ਕੋਡ ਦੇ ਆਰਡਰ 39 ਦੇ ਨਿਯਮ 2 ਦੇ ਦਾਇਰੇ

ਵਿੱਚ ਆਉਂਦਾ ਹੈ, ਤਾਂ ਅਦਾਲਤ ਅੱਗੇ ਅਪੀਲ ਸੀਨੀਅਰ ਅਧੀਨ ਜੱਜ ਕਾਬਲ ਸੀ। ਇਸ ਤੱਥ ਬਾਰੇ ਵੀ ਕੋਈ ਵਿਵਾਦ ਨਹੀਂ ਹੈ ਕਿ ਜੇਕਰ ਹੇਠਲੀ ਅਦਾਲਤ ਦਾ 24 ਦਸੰਬਰ, 1964 ਦਾ ਹੁਕਮ, ਕੋਡ ਦੇ ਆਰਡਰ 39 ਦੇ ਨਿਯਮ 2 ਦੇ ਦਾਇਰੇ ਵਿੱਚ ਨਹੀਂ ਆਉਂਦਾ ਹੈ, ਤਾਂ ਅਪੀਲ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਅਯੋਗ ਸੀ ਅਤੇ ਸੀਨੀਅਰ ਦਾ ਹੁਕਮ ਸੀ। ਰੀਵਿਜ਼ਨ ਅਧੀਨ ਅਧੀਨ ਜੱਜ ਨੂੰ ਅਧਿਕਾਰ ਖੇਤਰ ਤੋਂ ਬਿਨਾਂ ਹੋਣ ਦੇ ਤੌਰ 'ਤੇ ਵੱਖ ਕੀਤਾ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ।

ਕੋਡ ਦੇ ਆਰਡਰ 39 ਦੇ ਨਿਯਮ 1, 2 ਅਤੇ 3 ਦੀ ਸਕੀਮ ਇਹ ਹੈ। ਕੋਡ ਦੇ ਆਰਡਰ 39 ਦੇ ਨਿਯਮ 1 ਵਿੱਚ ਗਿਣੀਆਂ ਗਈਆਂ ਸਥਿਤੀਆਂ ਵਿੱਚ, ਕਨੂੰਨ ਦੇ ਉਸ ਉਪਬੰਧ ਅਧੀਨ ਅਦਾਲਤ ਕੋਲ 'ਤਿੰਨ ਕੋਰਸ ਇਸ ਲਈ ਖੁੱਲ੍ਹੇ ਹਨ; ਇਹ ਇੱਕ ਅਰਜ਼ੀ ਨੂੰ ਖਾਰਜ ਕਰ ਸਕਦਾ ਹੈ; ਇਹ ਇੱਕ ਅਰਜ਼ੀ ਦੇ ਸਕਦਾ ਹੈ; ਜਾਂ ਇਹ ਸਿਰਫ਼ ਬਚਾਓ ਪੱਖਾਂ ਨੂੰ ਇਸ ਦਾ ਨੋਟਿਸ ਦੇ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਕੋਡ ਦੇ ਆਰਡਰ 39 ਦੇ ਨਿਯਮ 2 ਦੇ ਤਹਿਤ ਵੀ ਅਜਿਹਾ ਹੀ ਮਾਮਲਾ ਹੈ। ਪਰ ਕੋਡ ਦੇ ਨਿਯਮਾਂ 1 ਅਤੇ 2 ਦੇ ਅਧੀਨ ਸਿਵਲ ਕੋਰਟ ਵਿੱਚ ਨਿਯਤ ਸ਼ਕਤੀਆਂ 'ਤੇ, ਨਿਯਮ 3 ਦੁਆਰਾ ਇੱਕ ਪਾਬੰਦੀ ਲਗਾਈ ਜਾਂਦੀ ਹੈ। ਉਕਤ ਪਾਬੰਦੀ ਸਾਰੇ ਮਾਮਲਿਆਂ 'ਤੇ ਲਾਗੂ ਹੁੰਦੀ ਹੈ ਸਿਵਾਏ ਉਹਨਾਂ ਮਾਮਲਿਆਂ ਨੂੰ ਛੱਡ ਕੇ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਲਈ ਉਸ ਨਿਯਮ ਵਿੱਚ ਅਪਵਾਦ ਸ਼ਾਮਲ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ। ਆਰਡਰ 39 ਦਾ ਨਿਯਮ 3 ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਪੜ੍ਹਦਾ ਹੈ:-

"3. ਅਦਾਲਤ ਸਾਰੇ ਮਾਮਲਿਆਂ ਵਿੱਚ, ਸਿਵਾਏ ਜਿੱਥੇ ਇਹ ਪ੍ਰਤੀਤ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਹੁਕਮ ਦੇਣ ਦਾ ਉਦੇਸ਼ ਦੇਰੀ ਨਾਲ ਹਾਰ ਜਾਵੇਗਾ, ਹੁਕਮ ਦੇਣ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ, ਵਿਰੋਧੀ ਧਿਰ ਨੂੰ ਦਿੱਤੀ ਜਾਣ ਵਾਲੀ ਅਰਜ਼ੀ ਦਾ ਸਿੱਧਾ ਨੋਟਿਸ।"

ਉਪਰੋਕਤ ਨਿਯਮ ਇਹ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਨਾਲ ਸਪੱਸ਼ਟ ਕਰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਕੋਈ ਵੀ ਅਦਾਲਤ ਵਿਰੋਧੀ ਧਿਰ ਨੂੰ ਦਿੱਤੀ ਜਾਣ ਵਾਲੀ ਅਰਜ਼ੀ ਦਾ ਪਹਿਲਾਂ ਨਿਰਦੇਸ਼ ਦਿੱਤੇ ਬਿਨਾਂ ਹੁਕਮ 39 ਦੇ ਨਿਯਮ 1 ਜਾਂ ਨਿਯਮ 2 ਦੇ ਅਧੀਨ ਹੁਕਮ ਜਾਰੀ ਕਰਨ ਵਾਲਾ ਹੁਕਮ ਪਾਸ ਨਹੀਂ ਕਰ ਸਕਦੀ। ਕੋਡ ਦੁਆਰਾ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕੀਤੇ ਗਏ ਉਸ ਨਿਯਮ ਦਾ ਇਕੋ ਇਕ ਅਪਵਾਦ ਹੈ ਜਿੱਥੇ ਇਹ ਸਬੰਧਤ ਅਦਾਲਤ ਨੂੰ ਪ੍ਰਤੀਤ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਅਰਜ਼ੀ ਦੇ ਨੋਟਿਸ ਦੇ ਨਾਲ ਬਚਾਅ ਪੱਖ ਦੀ ਸੇਵਾ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਦੇਰੀ ਦੁਆਰਾ ਹੁਕਮ ਦੇਣ ਦਾ ਉਦੇਸ਼ ਖਤਮ ਹੋ ਜਾਵੇਗਾ। ਇਸ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਸ਼ੱਕ ਨਹੀਂ ਹੈ ਕਿ ਆਰਡਰ 39, ਨਿਯਮ 1 ਜਾਂ 2 ਦੇ ਤਹਿਤ ਹੁਕਮ ਦੇਣ ਜਾਂ ਇਨਕਾਰ ਕਰਨ ਦਾ ਹੁਕਮ ਅਪੀਲਯੋਗ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸ ਨਾਲ ਕੋਈ ਫਰਕ ਨਹੀਂ ਪੈਂਦਾ ਕਿ ਹੁਕਮ ਜਾਰੀ ਕਰਨ ਦੇ ਸਮੇਂ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਅਰਜ਼ੀ ਦਾ ਨੋਟਿਸ ਵੀ ਜਾਰੀ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਬਚਾਅ ਪੱਖ ਜਾਂ ਨਹੀਂ। ਪਰ ਇੱਕ ਤੀਜੀ ਅਚਨਚੇਤੀ ਹੈ। ਇਹ ਉਹ ਥਾਂ ਹੈ ਜਿੱਥੇ ਅਦਾਲਤ ਆਰਡਰ 39 ਦੇ ਨਿਯਮ 1 ਜਾਂ 2 ਦੇ ਅਧੀਨ ਅਰਜ਼ੀ 'ਤੇ ਕੋਈ ਵੀ ਆਦੇਸ਼ ਦੇਣ ਤੋਂ ਇਨਕਾਰ ਕਰਦੀ ਹੈ ਅਤੇ ਬਚਾਅ ਪੱਖ ਨੂੰ ਸਿਰਫ਼ ਅਰਜ਼ੀ ਦਾ ਨੋਟਿਸ ਜਾਰੀ ਕਰਦੀ ਹੈ। ਇਹ ਇਸ ਪ੍ਰਭਾਵ ਲਈ ਇੱਕ ਆਦੇਸ਼ ਪਾਸ ਕਰਕੇ ਅਜਿਹਾ ਕਰ ਸਕਦਾ ਹੈ ਕਿ ਅਰਜ਼ੀ ਦਾ ਨੋਟਿਸ ਬਚਾਓ ਪੱਖ ਨੂੰ ਜਾਰੀ ਕੀਤਾ ਜਾਵੇਗਾ ਜਾਂ ਇਹ ਨੋਟਿਸ ਦੇ ਆਦੇਸ਼ ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਮਲ ਕਰਕੇ ਅਜਿਹਾ ਕਰ ਸਕਦਾ ਹੈ, ਇਸ ਪ੍ਰਭਾਵ ਲਈ ਹੋਰ ਸਪੱਸ਼ਟੀਕਰਨ ਕਿ ਕੋਈ ਵੀ ਸਾਬਕਾ ਹੁਕਮ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਰਿਹਾ ਹੈ। ਆਖਰੀ ਇਰਾਦਾ ਇਹਨਾਂ ਸ਼ਬਦਾਂ ਦੁਆਰਾ ਵੀ ਪ੍ਰਗਟ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ ਕਿ 'ਪੂਰਵ-

ਪਾਰਟੀ ਹੁਕਮ ਅਸਵੀਕਾਰ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ। ਮੇਰੀ ਰਾਏ ਵਿੱਚ, ਹੁਕਮ ਜਾਰੀ ਕਰਨ ਵਾਲਾ ਹੁਕਮ ਭਾਵੇਂ ਇੱਕ ਧਿਰ ਹੋਵੇ ਜਾਂ ਧਿਰਾਂ ਨੂੰ ਸੁਣਨ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, ਜੇ ਕੋਡ ਦੇ ਆਰਡਰ 39 ਦੇ ਰਾਈਡ 1 ਜਾਂ 2 ਦੇ ਦਾਇਰੇ ਵਿੱਚ ਆਉਂਦਾ ਹੈ, ਦੇ ਆਰਡਰ 43 ਦੇ ਨਿਯਮ 1 ਦੀ ਧਾਰਾ (ਆਰ) ਦੇ ਅਧੀਨ ਅਪੀਲਯੋਗ ਹੋਵੇਗਾ। ਕੋਡ ਇਸ ਗੱਲ ਦੀ ਪਰਵਾਹ ਕੀਤੇ ਬਿਨਾਂ ਕਿ ਅਰਜ਼ੀ ਦਾ ਨੋਟਿਸ ਬਚਾਓ ਪੱਖ ਨੂੰ ਜਾਰੀ ਕਰਨ ਲਈ ਵੀ ਨਿਰਦੇਸ਼ਿਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ ਜਾਂ ਨਹੀਂ। ਪਰ ਕੋਡ ਦੇ ਆਰਡਰ 39 ਦੇ ਨਿਯਮ 1 ਜਾਂ ਨਿਯਮ 2 ਦੇ ਅਧੀਨ ਕੋਈ ਆਰਡਰ ਪਾਸ ਕਰਨ ਤੋਂ ਇਨਕਾਰ ਕਰਨ ਅਤੇ ਬਚਾਅ ਪੱਖ ਨੂੰ ਆਰਜ਼ੀ ਹੁਕਮ ਲਈ ਅਰਜ਼ੀ ਦਾ ਨੋਟਿਸ ਜਾਰੀ ਕਰਨ ਤੋਂ ਇਨਕਾਰ ਕਰਨਾ ਨਿਯਮ 1 ਜਾਂ ਆਰਡਰ ਦੇ ਨਿਯਮ 2 ਦੇ ਅਧੀਨ ਕੋਈ ਆਦੇਸ਼ ਨਹੀਂ ਜਾਪਦਾ ਹੈ। 39 ਅਤੇ ਇਸ ਲਈ, ਕੋਡ ਦੇ ਆਰਡਰ 43 ਦੇ ਨਿਯਮ 1 ਦੀ ਧਾਰਾ (ਆਰ) ਦੇ ਅਧੀਨ ਅਪੀਲਯੋਗ ਨਹੀਂ ਹੋਵੇਗਾ।

ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾਵਾਂ ਦੇ ਵਕੀਲ ਨੇ ਸਭ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਐੱਸ. ਡੀ. ਅੰਨਾਮਲਾਈ ਦੇਸੀਕਰ ਬਨਾਮ ਐੱਮ. ਆਰ. ਗੋਵਿੰਦਾ ਰਾਓ (1) ਵਿੱਚ ਮਦਰਾਸ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਦੇ ਇੱਕ ਫੈਸਲੇ 'ਤੇ ਭਰੋਸਾ ਕੀਤਾ। ਇਹ ਫੈਸਲਾ ਪਟੀਸ਼ਨਰਾਂ ਨੂੰ ਕੋਈ ਸਹਾਇਤਾ ਪ੍ਰਦਾਨ ਨਹੀਂ ਕਰਦਾ, ਕਿਉਂਕਿ ਉਸ ਕੇਸ ਵਿੱਚ ਅਧੀਨ ਜੱਜ ਦੁਆਰਾ ਇੱਕਮਾਤਰ ਆਦੇਸ਼ ਜਾਰੀ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ, ਜੋ ਕਿ ਕੋਡ ਦੇ ਆਰਡਰ 39 ਦੇ ਨਿਯਮ 3 ਦੁਆਰਾ ਲੋੜੀਂਦਾ ਨੋਟਿਸ ਜਾਰੀ ਕਰਨ ਦਾ ਸੀ। ਉਸ ਕੇਸ ਵਿੱਚ ਪਾਸ ਕੀਤੇ ਗਏ ਸਾਬਕਾ ਪੱਖ ਦੇ ਹੁਕਮ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕਰਦੇ ਹੋਏ, ਕੋਈ ਹੁਕਮ ਨਹੀਂ ਸੀ ਅਤੇ ਇਹ ਸੰਭਵ ਤੌਰ 'ਤੇ ਇਹ ਦਲੀਲ ਨਹੀਂ ਦਿੱਤੀ ਜਾ ਸਕਦੀ ਸੀ ਕਿ ਕੋਡ ਦੇ ਆਰਡਰ 39 ਦੇ ਨਿਯਮ 1 ਜਾਂ 2 ਦੇ ਅਧੀਨ ਕੋਈ ਆਦੇਸ਼ ਪਾਸ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਇਨ੍ਹਾਂ ਹਾਲਾਤਾਂ ਵਿੱਚ, ਇਹ ਮੰਨਿਆ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ ਸਿਰਫ਼ ਇੱਕ ਨੋਟਿਸ ਜਾਰੀ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਹੁਕਮਾਂ ਵਿਰੁੱਧ ਕੋਈ ਅਪੀਲ ਝੂਠ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਹਾਲਾਂਕਿ, ਐਚ. ਬੇਵਿਸ ਐਂਡ ਕੰਪਨੀ, ਕਾਨਪੁਰ ਬਨਾਮ ਰਾਮ ਬਿਹਾਰੀ ਅਤੇ ਹੋਰਾਂ (2) ਵਿੱਚ ਇਲਾਹਾਬਾਦ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਦੇ ਫੈਸਲੇ ਦੇ ਅਧਾਰ ਤੇ ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾਵਾਂ ਲਈ ਵਿਦਵਾਨ ਵਕੀਲ ਦੀ ਦਲੀਲ ਵਿੱਚ ਜ਼ੋਰ ਹੈ। ਉਸ ਕੇਸ ਵਿੱਚ, ਮੁਦਈ ਦੁਆਰਾ ਕੋਡ ਦੇ ਆਰਡਰ 39, ਨਿਯਮ 1 ਦੇ ਤਹਿਤ ਇੱਕ ਅਰਜ਼ੀ ਦਾਇਰ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ। ਸਾਬਕਾ ਪੜਾਅ 'ਤੇ, ਹੇਠਲੀ ਅਦਾਲਤ ਦੁਆਰਾ ਉਸ ਅਰਜ਼ੀ 'ਤੇ ਹੇਠ ਲਿਖਿਆ ਹੁਕਮ ਪਾਸ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ: -

“ਇਸ ਕੇਸ ਵਿੱਚ ਕਾਨੂੰਨ ਦੇ ਗੁੰਝਲਦਾਰ ਸਵਾਲ ਸ਼ਾਮਲ ਹਨ ਅਤੇ ਮੈਂ ਇੱਕ ਪਾਸੜ ਹੁਕਮ ਵੀ ਜਾਰੀ ਨਹੀਂ ਕਰ ਸਕਦਾ। ਹੁਕਮਨਾਮੇ ਦੀ ਅਰਜ਼ੀ ਦੀ ਸੁਣਵਾਈ ਲਈ ਤੈਅ ਕੀਤੀ ਜਾਣ ਵਾਲੀ ਤਰੀਕ 'ਤੇ ਦੋਵਾਂ ਧਿਰਾਂ ਨੂੰ ਸੁਣਿਆ ਜਾਣਾ ਹੈ। ਬਿਨੈਕਾਰ ਸਰਕਾਰ ਦੇ ਅਵਾਰਡ ਵਿਰੁੱਧ ਹੁਕਮ ਚਾਹੁੰਦਾ ਹੈ। ਆਰਡਰ ਰੱਦ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ। ”

ਉਪਰੋਕਤ ਹੁਕਮ ਦੇ ਖਿਲਾਫ ਅਪੀਲ ਨੂੰ ਕੋਡ ਦੇ ਆਰਡਰ 43, ਨਿਯਮ 1 (ਆਰ) ਦੇ ਤਹਿਤ ਇਲਾਹਾਬਾਦ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਨੂੰ ਤਰਜੀਹ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਸੀ। ਇਹ ਉਸ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਡਿਵੀਜ਼ਨ ਬੈਂਚ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਆਇਆ ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਮੁਸ਼ਤਾਕ ਅਹਿਮਦ ਅਤੇ ਦੇਸਾਈ, ਜੇ.ਜੇ. ਵਿਦਵਾਨ ਜੱਜਾਂ ਨੇ ਇਸ ਸਵਾਲ 'ਤੇ ਮਤਭੇਦ ਪ੍ਰਗਟ ਕੀਤੇ ਕਿ ਅਪੀਲ ਯੋਗ ਸੀ ਜਾਂ ਨਹੀਂ।

ਮੁਸ਼ਤਾਕ ਅਹਿਮਦ, ਜੇ., ਨੇ ਇਸ ਪ੍ਰਭਾਵ ਲਈ ਰਾਏ ਜ਼ਾਹਰ ਕੀਤੀ ਕਿ ਹੁਕਮ ਅਪੀਲਯੋਗ ਸੀ। ਇਸ ਸਬੰਧ ਵਿਚ ਉਸ ਦੀ ਰਾਇ ਨਿਮਨਲਿਖਤ ਸ਼ਬਦਾਂ ਵਿਚ ਪ੍ਰਗਟ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ-

“ਵਿਦਿਆਰਥੀਆਂ ਦੇ ਵਕੀਲ ਦੁਆਰਾ ਇੱਕ ਮੁਢਲੀ ਇਤਰਾਜ਼ ਲਿਆ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ ਆਰਡਰ, ਆਰਜ਼ੀ ਹੁਕਮ ਲਈ ਅਰਜ਼ੀ 'ਤੇ ਅੰਤਮ ਆਦੇਸ਼ ਨਹੀਂ ਹੈ, ਪਰ ਸਿਰਫ ਇੱਕ ਸ਼ੁਰੂਆਤੀ ਆਦੇਸ਼ ਜੋ ਕਿ ਇੱਕ ਵਿਗਿਆਪਨ ਅੰਤਰਿਮ ਹੁਕਮ ਜਾਰੀ ਕਰਨ ਤੋਂ ਇਨਕਾਰ ਕਰਦਾ ਹੈ, ਆਰਡਰ 43, ਨਿਯਮ ਕੋਡ ਦਾ 1 (ਆਰ) ਦੇ ਤਹਿਤ ਅਪੀਲਯੋਗ ਨਹੀਂ ਸੀ। ਹੁਣ ਆਰਡਰ 39, ਕੋਡ ਦਾ ਨਿਯਮ 1 ਇਜਾਜ਼ਤ ਦਿੰਦਾ ਹੈ- ਉਹ ਅਦਾਲਤ ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਮੁਕੱਦਮਾ ਦਾਇਰ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ 'ਇੱਕ ਅਸਥਾਈ ਹੁਕਮ ਦੇਣ ਲਈ..... ਮੁਕੱਦਮੇ ਦੇ ਨਿਪਟਾਰੇ ਤੱਕ ਜਾਂ ਅਗਲੇ ਹੁਕਮਾਂ ਤੱਕ', ਅਤੇ ਉਸ ਹੁਕਮ ਦੇ ਨਿਯਮ 3 ਵਿੱਚ ਇਹ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਅਦਾਲਤ 'ਵਿਰੋਧੀ ਧਿਰ ਨੂੰ ਦਿੱਤੀ ਜਾਣ ਵਾਲੀ ਅਰਜ਼ੀ ਦਾ ਨੋਟਿਸ ਕਰੇਗੀ, ਸਿਵਾਏ ਜਿੱਥੇ ਇਹ ਪ੍ਰਤੀਤ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਮਨਜ਼ੂਰੀ ਦੇਣ ਦਾ ਉਦੇਸ਼ ਹੁਕਮ ਨੂੰ ਦੇਰੀ ਨਾਲ ਹਰਾਇਆ ਜਾਵੇਗਾ। ਭਾਵ, ਇਹ ਵਿਰੋਧੀ ਧਿਰ ਨੂੰ ਨੋਟਿਸ ਜਾਰੀ ਨਹੀਂ ਕਰ ਸਕਦਾ ਹੈ, ਜਿੱਥੇ ਇਸ ਵਸਤੂ ਦੇ ਗੁਆਚ ਜਾਣ ਦਾ ਖਤਰਾ ਹੈ, ਅਤੇ ਇੱਕ ਹੁਕਮ ਤੁਰੰਤ ਬੇਸ਼ੱਕ ਅੰਤਰਿਮ, ਜਾਰੀ ਕਰ ਸਕਦਾ ਹੈ, ਇਹ ਦਲੀਲ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਸੀ ਕਿ ਅਸਥਾਈ ਹੁਕਮ ਦੀ ਅਰਜ਼ੀ 'ਤੇ ਇਸ ਪਾਤਰ ਦੇ ਆਦੇਸ਼ ਦੀ ਕਲਪਨਾ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ ਜਾ ਸਕਦੀ ਹੈ। ਜਿੱਥੇ ਅਜਿਹੇ ਹੁਕਮਨਾਮੇ ਲਈ ਅਰਜ਼ੀ ਦਾਇਰ ਕੀਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ, ਉੱਥੇ ਤਿੰਨ ਵਿਕਲਪਿਕ ਆਦੇਸ਼ ਹੁੰਦੇ ਹਨ ਜੋ ਸੰਭਵ ਤੌਰ 'ਤੇ ਉਸ ਅਰਜ਼ੀ 'ਤੇ ਅਦਾਲਤ ਦੁਆਰਾ ਕੀਤੇ ਜਾ ਸਕਦੇ ਹਨ। ਪਹਿਲਾਂ, ਇਸ ਨੂੰ ਤੁਰੰਤ ਰੱਦ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ, ਦੂਜਾ, ਇਸਦੇ ਅੰਤਮ ਨਿਪਟਾਰੇ ਨੂੰ ਉਦੋਂ ਤੱਕ ਮੁਲਤਵੀ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ ਜਦੋਂ ਤੱਕ ਵਿਰੋਧੀ ਧਿਰ ਦੀ ਸੁਣਵਾਈ ਨਹੀਂ ਹੋ ਜਾਂਦੀ, ਕੋਈ ਵਿਗਿਆਪਨ ਅੰਤਰਿਮ ਹੁਕਮ ਜਾਰੀ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ, ਅਤੇ ਅੰਤ ਵਿੱਚ, ਇੱਕ ਵਿਗਿਆਪਨ ਅੰਤਰਿਮ ਹੁਕਮ ਦੇਣ ਵਾਲਾ ਆਦੇਸ਼, ਅਤੇ ਫਿਰ, ਅਦਾਲਤ ਦੁਆਰਾ ਨੇ ਵਿਰੋਧੀ ਧਿਰ ਨੂੰ ਸੁਣਿਆ, ਅੰਤ ਵਿੱਚ ਅਰਜ਼ੀ ਦਾ ਨਿਪਟਾਰਾ ਕੀਤਾ। ਇਹਨਾਂ ਸਾਰੇ ਮਾਮਲਿਆਂ ਵਿੱਚ, ਇਹ ਅਸਥਾਈ ਹੁਕਮ ਲਈ ਅਰਜ਼ੀ 'ਤੇ ਜ਼ਰੂਰੀ ਤੌਰ 'ਤੇ ਇੱਕ ਆਰਡਰ ਹੋਵੇਗਾ, ਇਸ ਉਦੇਸ਼ ਲਈ ਉਸ ਸਮੇਂ ਕੋਈ ਹੋਰ ਅਰਜ਼ੀ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਜੇਕਰ ਹੁਕਮ ਮੁਕੱਦਮੇ ਦੇ ਲੰਬਿਤ ਹੋਣ ਦੀ ਮਿਆਦ ਲਈ ਲਾਗੂ ਨਹੀਂ ਹੋਣਾ ਹੈ, ਤਾਂ ਇਸਦਾ ਮਤਲਬ ਹੈ। ਨਿਯਮ 1, ਆਰਡਰ 39 ਦੇ ਸ਼ਬਦਾਂ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਕਰਨ ਲਈ। 'ਮੁਕੱਦਮੇ ਦੇ ਨਿਪਟਾਰੇ ਤੱਕ' ਨਹੀਂ, ਇਹ ਸਿਰਫ 'ਅਗਲੇ ਆਦੇਸ਼ਾਂ ਤੱਕ' ਲਾਗੂ ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ ਜੇਕਰ ਇਹ ਸਿਰਫ ਇੱਕ ਵਿਗਿਆਪਨ ਅੰਤਰਿਮ ਹੁਕਮ ਲਈ ਹੈ, ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਸਟੇਅ ਆਰਡਰ ਦਾ ਪ੍ਰਭਾਵ ਹੈ। ਇਹਨਾਂ ਸਾਰੇ ਮਾਮਲਿਆਂ ਵਿੱਚ, ਇਹ ਨਿਯਮ 1, ਆਰਡਰ 39 ਦੇ ਅਧੀਨ ਇੱਕ ਆਦੇਸ਼ ਹੋਵੇਗਾ ਨਾ ਕਿ ਉਸ ਨਿਯਮ ਤੋਂ ਬਾਹਰ। ਅਜਿਹਾ ਹੋਣ ਕਰਕੇ, ਇਹਨਾਂ ਸਾਰੇ ਮਾਮਲਿਆਂ ਵਿੱਚ, ਇਹ ਕੋਡ ਦੇ ਆਰਡਰ 43, ਨਿਯਮ 1 (ਆਰ) ਦੇ ਤਹਿਤ ਅਪੀਲ ਕਰਨ ਯੋਗ ਹੋਵੇਗਾ। ਉੱਤਰਦਾਤਾਵਾਂ ਲਈ ਸਿੱਖਿਅਤ ਵਕੀਲ ਦੁਆਰਾ ਇਹ ਦਲੀਲ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਸੀ ਕਿ ਇਹ ਅਸਥਾਈ ਹੁਕਮ ਲਈ ਅਰਜ਼ੀ 'ਤੇ ਸਿਰਫ ਅੰਤਮ ਆਦੇਸ਼ ਸੀ, ਜੋ ਅਪੀਲ ਕਰਨ ਯੋਗ ਸੀ ਅਤੇ ਕਿਸੇ ਵਿਗਿਆਪਨ ਦੇ ਅੰਤਰਿਮ ਹੁਕਮ ਨੂੰ ਮਨਜ਼ੂਰੀ ਦੇਣ ਜਾਂ ਇਨਕਾਰ ਕਰਨ ਵਾਲਾ ਕੋਈ ਆਦੇਸ਼ ਨਹੀਂ ਸੀ। ਇਸ ਦਾ ਜ਼ਰੂਰੀ ਮਤਲਬ ਇਹ ਸੀ ਕਿ, ਜਿੱਥੇ ਅਦਾਲਤ ਨੇ ਮੁਦਈ

ਦੇ ਦ੍ਰਿਸ਼ਟੀਕੋਣ ਤੋਂ ਕੋਈ ਮਾਮਲਾ ਭਾਵੇਂ ਕਿੰਨਾ ਵੀ ਜ਼ਰੂਰੀ ਹੋਵੇ, ਇੱਕ ਵਾਰ ਇਹ ਮੰਨ ਲਿਆ ਕਿ ਇੱਥੇ ਕੋਈ ਜ਼ਰੂਰੀ ਨਹੀਂ ਸੀ, ਅਤੇ ਇੱਕ ਵਿਗਿਆਪਨ ਅੰਤਰਿਮ ਹੁਕਮ ਜਾਰੀ ਕਰਨ ਤੋਂ ਇਨਕਾਰ ਕਰ ਦਿੱਤਾ, ਉਹ ਹੁਕਮ ਅੰਤਿਮ ਸੀ, ਅਤੇ ਨਹੀਂ ਉੱਚ ਅਦਾਲਤ ਇਸ ਨੂੰ ਛੁਹਣ ਦਾ ਦਿਖਾਵਾ ਕਰ ਸਕਦੀ ਹੈ, ਹਾਲਾਂਕਿ ਮੰਨਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਉਹੀ ਅਦਾਲਤ, ਅਪੀਲ ਵਿੱਚ, ਆਦੇਸ਼ ਨੂੰ ਉਲਟਾ ਸਕਦੀ ਹੈ, ਜੇਕਰ ਇਹ ਅੰਤ ਵਿੱਚ ਅਰਜ਼ੀ ਦਾ ਨਿਪਟਾਰਾ ਕਰਨ ਵਾਲੀ ਸੀ। ਮੈਨੂੰ ਅਜਿਹੇ ਵਿਤਕਰੇ ਲਈ ਕੋਈ ਨਿਆਂਇਕ ਆਧਾਰ ਨਜ਼ਰ ਨਹੀਂ ਆਉਂਦਾ, ਨਾ ਹੀ ਕਾਨੂੰਨ ਅਧੀਨ ਅਜਿਹੀ ਨੀਤੀ ਲਈ ਕੋਈ ਕਾਨੂੰਨੀ ਵਿਆਖਿਆ। ਜੇ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਕੋਲ ਸਿਵਲ ਜੱਜ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਅਸਥਾਈ ਹੁਕਮਨਾਮੇ ਲਈ ਕੀਤੀ ਗਈ ਅਰਜ਼ੀ 'ਤੇ ਅੰਤਿਮ ਹੁਕਮ ਦੇ ਗੁਣਾਂ 'ਤੇ ਵਿਚਾਰ ਕਰਨ ਲਈ ਅਪੀਲੀ ਅਧਿਕਾਰ ਖੇਤਰ ਸੀ, ਤਾਂ ਇਹ, ਤਰਕ ਦੀ ਸਮਾਨਤਾ ਦੁਆਰਾ, ਇੱਕ ਸਮਾਨ ਚਰਿੱਤਰ ਦੇ ਆਦੇਸ਼ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਸਮਾਨ ਅਧਿਕਾਰ ਖੇਤਰ ਹੋਵੇਗਾ, ਜੋ ਕਿ ਇਸ ਮੁਕੱਦਮੇ ਦੀ ਲੰਬਿਤ ਮਿਆਦ ਲਈ ਨਹੀਂ ਬਲਕਿ ਛੋਟੀ ਮਿਆਦ ਲਈ ਲਾਗੂ ਹੋਣਾ ਹੈ। ਕੋਈ ਵੀ ਹੋਰ ਦ੍ਰਿਸ਼ਟੀਕੋਣ, ਮੈਂ ਸੋਚਣ ਲਈ ਝੁਕਿਆ ਹੋਇਆ ਹਾਂ, ਇੱਕ ਬਹੁਤ ਹੀ ਅਸੰਗਤ ਸਥਿਤੀ ਵੱਲ ਅਗਵਾਈ ਕਰੇਗਾ; ਇੱਕ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਅਪੀਲੀ ਅਦਾਲਤ ਨੂੰ ਅਧਿਕਾਰ ਖੇਤਰ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕਰਨਾ ਅਤੇ ਦੂਜੇ ਵਿੱਚ ਇਸ ਨੂੰ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਇਨਕਾਰ ਕਰਨਾ ਹਾਲਾਂਕਿ ਦੋਵੇਂ ਇੱਕ ਸਾਂਝੇ ਵਿਸ਼ੇ ਨਾਲ ਸਬੰਧਤ ਹੋ ਸਕਦੇ ਹਨ। ਇਸ ਲਈ, ਮੈਂ ਸਮਝਦਾ ਹਾਂ ਕਿ ਹੇਠਲੀ ਅਦਾਲਤ ਦੁਆਰਾ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੁਕਮ ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਨੂੰ ਅਪੀਲ ਕਰਨ ਯੋਗ ਹੈ।"

ਆਰਡਰ 39 ਦੇ ਨਿਯਮ 1 ਵਿੱਚ ਵਰਤੇ ਗਏ ਸ਼ਬਦ 'ਅਗਲੇ ਆਦੇਸ਼ਾਂ ਤੱਕ' ਉਸ ਆਦੇਸ਼ ਦੇ ਨਿਯਮ 2 ਵਿੱਚ ਨਹੀਂ ਆਉਂਦੇ ਹਨ। ਮੈਂ ਸੋਚਦਾ ਹਾਂ ਕਿ ਇਹ ਸਮਝ ਤੋਂ ਬਾਹਰ ਹੈ ਕਿ ਨਿਯਮ 1 ਦੇ ਅਧੀਨ ਇੱਕ ਸਾਬਕਾ ਪੱਖ ਦਾ ਆਦੇਸ਼ ਅਪੀਲਯੋਗ ਹੈ, ਪਰ ਨਿਯਮ 2 ਦੇ ਅਧੀਨ ਇੱਕ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਆਰਡਰ 43 ਦਾ ਨਿਯਮ 1 (ਆਰ) ਕੇਸਾਂ ਦੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਸੈੱਟਾਂ ਵਿਚਕਾਰ ਕਿਸੇ ਕਿਸਮ ਦਾ ਕੋਈ ਅੰਤਰ ਨਹੀਂ ਰੱਖਦਾ। ਕੁਝ ਮਾਮਲਿਆਂ ਵਿੱਚ ਸੰਭਾਵੀ ਮੁਸ਼ਕਲਾਂ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ, ਇਹ ਵਿਧਾਨ ਸਭਾ ਜਾਂ ਹੋਰ ਉਚਿਤ ਅਥਾਰਟੀਆਂ ਦੁਆਰਾ ਇਸਦਾ ਨਿਪਟਾਰਾ ਕਰਨਾ ਹੈ। ਜਦੋਂ ਤੱਕ ਸੰਬੰਧਤ ਨਿਯਮ ਦੀ ਭਾਸ਼ਾ ਸਪੱਸ਼ਟ ਅਤੇ ਅਸਪੱਸ਼ਟ ਹੈ, ਸੰਭਾਵੀ ਮੁਸ਼ਕਲਾਂ ਤੋਂ ਰਾਹਤ ਪਾਉਣ ਲਈ ਪ੍ਰਸ਼ਨ ਵਿੱਚ ਨਿਯਮਾਂ ਦੀ ਭਾਸ਼ਾ ਨੂੰ ਵਧਾਉਣਾ ਨਾ ਤਾਂ ਸੰਭਵ ਹੈ ਅਤੇ ਨਾ ਹੀ ਉਚਿਤ ਹੈ। ਦੂਜੇ ਪਾਸੇ ਦੇਸ਼ਾਈ, ਜੇ. ਨੇ ਉਪਰੋਕਤ ਇਲਾਹਾਬਾਦ ਕੇਸ ਵਿੱਚ ਕਿਹਾ ਕਿ ਵਿਚਾਰ ਅਧੀਨ ਹੁਕਮ ਅਪੀਲਯੋਗ ਨਹੀਂ ਸੀ। ਵਿਦਵਾਨ ਜੱਜ ਨੇ ਕਿਹਾ:-

“ ਹੇਠਲੀ ਅਦਾਲਤ ਨੇ ਸਪੱਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ ਕਿਹਾ ਹੈ ਕਿ ਕਾਨੂੰਨ ਦੇ ਗੁੰਝਲਦਾਰ ਸਵਾਲਾਂ ਦੇ ਕਾਰਨ, ਇਹ ਇਕਪਾਸੜ ਹੁਕਮ ਨਹੀਂ ਦੇਵੇਗਾ ਅਤੇ ਇਹ ਕਿ ਉਹ ਵਿਰੋਧੀ ਧਿਰ ਨੂੰ ਹੁਕਮਨਾਮੇ ਦੀ ਅਰਜ਼ੀ ਦੀ ਸੁਣਵਾਈ ਲਈ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕੀਤੀ ਜਾਣ ਵਾਲੀ ਮਿਤੀ ਨੂੰ ਸੁਣੇਗੀ। ਇਸ ਦਾ ਮਤਲਬ ਹੈ ਕਿ ਇਸ ਨੇ ਆਮ ਪ੍ਰਕਿਰਿਆ ਦੀ ਪਾਲਣਾ ਕਰਨ ਦੀ ਚੋਣ ਕੀਤੀ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕਰਕੇ ਅਰਜ਼ੀ ਦਾ ਨਿਪਟਾਰਾ ਕਰਨ ਤੋਂ ਦੂਰ ਹੈ, ਇਸ ਨੂੰ ਲੰਬਿਤ ਰੱਖਿਆ ਹੈ ਅਤੇ "ਵਿਰੋਧੀ ਧਿਰ ਨੂੰ ਇਸ ਦਾ ਨੋਟਿਸ ਦੇਣ ਦਾ ਹੁਕਮ ਦਿੱਤਾ ਹੈ। ਅਜਿਹਾ ਹੁਕਮ ਨਿਯਮ 1 ਜਾਂ

ਨਿਯਮ 2 ਅਧੀਨ ਪਾਸ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੁਕਮ ਨਹੀਂ ਹੈ, ਅਤੇ ਇਸ ਤੋਂ ਕੋਈ ਅਪੀਲ ਝੂਠ ਨਹੀਂ ਹੋ ਸਕਦੀ। ਇੱਕ ਅਪੀਲ ਕੇਵਲ ਉਦੋਂ ਹੀ ਝੂਠ ਹੋ ਸਕਦੀ ਹੈ ਜਦੋਂ ਉਸਨੇ ਨਿਯਮ 1 ਜਾਂ ਨਿਯਮ 2 ਦੇ ਅਧੀਨ ਇੱਕ ਆਦੇਸ਼ ਪਾਸ ਕਰਨ ਤੋਂ ਇਨਕਾਰ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਹੈ। ਇੱਕਤਰਫ਼ਾ ਹੁਕਮ ਦੇਣ ਤੋਂ ਇਨਕਾਰ ਕਰਨਾ ਇਸ ਨੂੰ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦੇਣ ਤੋਂ ਇਨਕਾਰ ਕਰਨ ਦੇ ਬਰਾਬਰ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਜੇਕਰ ਹੇਠਲੀ ਅਦਾਲਤ ਨੇ ਇੱਕ ਪੱਖ ਤੋਂ ਹੁਕਮ ਦਿੱਤਾ ਹੁੰਦਾ, ਤਾਂ ਵਿਰੋਧੀ ਧਿਰ ਇਸ ਤੋਂ ਅਪੀਲ ਕਰਨ ਦੀ ਹੱਕਦਾਰ ਹੁੰਦੀ, ਕਿਉਂਕਿ ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਮੈਂ ਪਹਿਲਾਂ ਕਿਹਾ ਸੀ, ਇੱਕ ਪੱਖਪਾਤੀ ਹੁਕਮ ਅਜੇ ਵੀ ਨਿਯਮਾਂ 1 ਅਤੇ 2 ਦੇ ਅਧੀਨ ਇੱਕ ਹੁਕਮ ਹੈ, ਅਤੇ ਵਿਰੋਧੀ ਧਿਰ ਨੂੰ ਸੁਣਨ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਇੱਕ ਹੋਰ ਹੁਕਮ ਦੁਆਰਾ ਇਸਦੀ ਪਾਲਣਾ ਕਰਨ ਦੀ ਲੋੜ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਪਰ ਜੇਕਰ ਸਾਬਕਾ ਪੱਖ ਦੇ ਹੁਕਮ ਨੂੰ ਇਨਕਾਰ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਤਾਂ ਬਿਨੈਕਾਰ ਕੋਲ ਅਪੀਲ ਦੇ ਜ਼ਰੀਏ ਕੋਈ ਉਪਾਅ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦਾ। ਮੈਂ ਇਸ ਕਾਰਨ ਨਾਲ ਚਿੰਤਤ ਨਹੀਂ ਹਾਂ ਕਿ ਵਿਧਾਨ ਸਭਾ ਨੇ ਕੋਈ ਉਪਾਅ ਪ੍ਰਦਾਨ ਨਾ ਕਰਨਾ ਉਚਿਤ ਕਿਉਂ ਸਮਝਿਆ ਹੈ; ਮੈਂ ਇਸ ਤੱਥ ਨਾਲ ਚਿੰਤਤ ਹਾਂ ਕਿ ਇਸ ਨੇ ਅਜਿਹਾ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਹੈ। ਨਿਯਮ 1 ਅਤੇ 2 ਨਿਯਮ 3 ਦੇ ਅਧੀਨ ਹਨ ਜੋ ਪ੍ਰਕਿਰਿਆ ਨੂੰ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕਰਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਜਦੋਂ ਤੱਕ ਉਸ ਪ੍ਰਕਿਰਿਆ ਦੀ ਪਾਲਣਾ ਕੀਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ ਅਤੇ ਅਰਜ਼ੀ 'ਤੇ ਅੰਤਮ ਆਦੇਸ਼ ਪਾਸ ਨਹੀਂ ਕੀਤੇ ਜਾਂਦੇ, ਇਹ ਸੰਭਵ ਤੌਰ 'ਤੇ ਨਹੀਂ ਕਿਹਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ ਕਿ ਕਿਸੇ ਵੀ ਨਿਯਮਾਂ ਦੇ ਅਧੀਨ ਆਦੇਸ਼ ਪਾਸ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ। ਨਿਯਮ 1 ਵਿੱਚ 'ਅਗਲੇ ਹੁਕਮਾਂ ਤੱਕ' ਸ਼ਬਦਾਂ ਦਾ ਚਰਚਾ ਅਧੀਨ ਨੁਕਤੇ ਨਾਲ ਕੋਈ ਸਬੰਧ ਨਹੀਂ ਹੈ; ਉਹਨਾਂ ਦਾ ਸਿਰਫ਼ ਇਹ ਮਤਲਬ ਹੈ ਕਿ ਅਦਾਲਤ ਨੂੰ ਅਸਥਾਈ ਹੁਕਮ ਦੀ ਮਿਆਦ ਬਾਰੇ ਪੂਰੀ ਆਜ਼ਾਦੀ ਹੈ। ਇਹ ਮੁਕੱਦਮੇ ਦੀ ਪੂਰੀ ਮਿਆਦ ਲਈ ਜਾਂ ਕਿਸੇ ਨਿਸ਼ਚਿਤ ਮਿਤੀ ਤੱਕ ਹੁਕਮ ਦੇ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਮੈਂ ਪਹਿਲਾਂ ਹੀ ਕਹਿ ਚੁੱਕਾ ਹਾਂ ਕਿ ਜੇਕਰ ਹੁਕਮ ਜਾਰੀ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਤਾਂ ਇਹ ਨਿਯਮ 1 ਅਤੇ 2 ਦੇ ਤਹਿਤ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੁਕਮ ਹੋਵੇਗਾ ਭਾਵੇਂ ਇਹ ਇਕਸੁਰ ਹੈ ਜਾਂ ਨਹੀਂ।"

ਦੇ ਵਿਦਵਾਨ ਜੱਜਾਂ ਵਿਚ ਮੱਤਭੇਦ ਹੋਣ ਕਾਰਨ, ਉਹਨਾਂ ਨੇ ਤਿੰਨ ਸਵਾਲ ਤਿਆਰ ਕੀਤੇ, ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਵਿਚੋਂ ਪ੍ਰਸ਼ਨ ਨੰਬਰ 1 ਹੇਠਾਂ ਦੁਬਾਰਾ ਪੇਸ਼ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ, ਅਤੇ ਨਿਰਦੇਸ਼ ਦਿੱਤਾ ਕਿ ਸਵਾਲਾਂ ਦੇ ਜਵਾਬ ਤੀਜੇ ਵਿਦਵਾਨ ਜੱਜ ਦੁਆਰਾ ਦਿੱਤੇ ਜਾਣ-

"ਕੀ ਆਰਡਰ 39, ਸਿਵਲ ਪ੍ਰੋਸੀਜਰ ਕੋਡ, ਦੇ ਨਿਯਮ 3 ਦੁਆਰਾ ਆਗਿਆ ਅਨੁਸਾਰ ਇੱਕ ਵਿਗਿਆਪਨ ਅੰਤਰਿਮ ਹੁਕਮ ਜਾਰੀ ਕਰਨ ਤੋਂ ਇਨਕਾਰ ਕਰਨ ਵਾਲਾ ਆਦੇਸ਼ ਅਪੀਲਯੋਗ ਹੈ?"

ਅਗਰਵਾਲਾ, ਜੇ., ਜਿਸ ਕੋਲ ਇਹ ਮਾਮਲਾ ਵਿਚਾਰਾਂ ਦੇ ਮਤਭੇਦ ਨੂੰ ਸੁਲਝਾਉਣ ਲਈ ਗਿਆ ਸੀ, ਨੇ ਕਿਹਾ ਕਿ 'ਜਦੋਂ ਅਦਾਲਤ ਇਕ ਧਿਰੀ ਹੁਕਮ ਦੇਣ ਤੋਂ ਇਨਕਾਰ ਕਰਦੀ ਹੈ ਅਤੇ ਹੁਕਮਨਾਮੇ ਲਈ ਅਰਜ਼ੀ ਦੇ ਦੂਜੇ ਪਾਸੇ ਨੂੰ ਨੋਟਿਸ ਜਾਰੀ ਕਰਦੀ ਹੈ, ਤਾਂ ਇਸ ਨੇ ਨਿਯਮ ਦੇ ਅਧੀਨ ਕੋਈ ਆਦੇਸ਼ ਨਹੀਂ ਦਿੱਤਾ ਹੈ। 1 ਜਾਂ ਨਿਯਮ 2, ਅਤੇ, ਇਸ ਲਈ, ਅਜਿਹੇ

ਆਦੇਸ਼ ਤੋਂ ਕੋਈ ਅਪੀਲ ਝੂਠ ਨਹੀਂ ਹੋ ਸਕਦੀ। ਉਪਰੋਕਤ ਪ੍ਰਭਾਵ ਨੂੰ ਬਰਕਰਾਰ ਰੱਖਦੇ ਹੋਏ ਵਿਦਵਾਨ ਜੱਜ ਨੇ ਸਪੱਸ਼ਟ ਕੀਤਾ ਕਿ ਜੇਕਰ ਉਪਰੋਕਤ ਦੋਨਾਂ ਨਿਯਮਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਕਿਸੇ ਇੱਕ ਦੇ ਤਹਿਤ ਇੱਕ ਪੱਖ ਤੋਂ ਹੁਕਮ ਜਾਰੀ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਤਾਂ ਅਪੀਲ ਕੀਤੀ ਜਾਵੇਗੀ ਭਾਵੇਂ ਕਿ ਬਚਾਓ ਪੱਖ ਨੂੰ ਨੋਟਿਸ ਵੀ ਜਾਰੀ ਕੀਤਾ ਜਾਵੇ। ਮੈਂ ਉਪਰੋਕਤ ਕੇਸ ਵਿੱਚ ਪ੍ਰਗਟਾਏ ਗਏ ਦੋਸਾਈ, ਜੇ. ਅਤੇ ਅਗਰਵਾਲਾ, ਜੇ. ਦੇ ਵਿਚਾਰਾਂ ਨਾਲ ਸਤਿਕਾਰਯੋਗ ਸਹਿਮਤ ਹਾਂ ਅਤੇ ਮੈਨੂੰ ਅਫਸੋਸ ਹੈ ਕਿ ਮੈਂ ਮੁਸ਼ਤਾਕ ਅਹਿਮਦ, ਜੇ. ਦੇ ਨਜ਼ਰੀਏ ਨਾਲ ਅੱਖਾਂ ਨਾਲ ਨਹੀਂ ਦੇਖ ਸਕਿਆ। ਇਹ ਸਪੱਸ਼ਟ ਕਰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਨਿਯਮ 3 ਬਚਾਓ ਪੱਖ ਨੂੰ ਨੋਟਿਸ ਦਿੱਤੇ ਬਿਨਾਂ ਨਿਯਮ 1 ਅਤੇ 2 ਦੇ ਅਧੀਨ ਆਰਡਰ ਪਾਸ ਕਰਨ ਤੋਂ ਰੋਕਦਾ ਹੈ। ਇੱਕ ਐਕਸ-ਪਾਰਟ ਅਸਥਾਈ ਹੁਕਮ ਨੂੰ ਪਾਸ ਕਰਨ ਤੋਂ ਇਨਕਾਰ ਕਰਨ ਵਾਲਾ ਆਰਡਰ ਨਿਯਮ 3 ਦੇ ਅਧੀਨ ਇੱਕ ਆਦੇਸ਼ ਹੈ। ਉਹ ਅਸਥਾਈ ਕੇਸ ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਉਕਤ ਪਾਬੰਦੀ ਦੀ ਪਾਲਣਾ ਕਰਨ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਇੱਕ ਸਾਬਕਾ ਪੱਖ ਦਾ ਹੁਕਮ ਦਿੱਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ, ਉਸ ਨਿਯਮ ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਮਲ ਹੈ। ਉਸ ਨਿਯਮ ਵਿੱਚ ਗਿਣੀਆਂ ਗਈਆਂ ਸਥਿਤੀਆਂ ਵਿੱਚ ਨਿਯਮ 3 ਦੀ ਪੱਟੀ ਨੂੰ ਹਟਾ ਦਿੱਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਫਿਰ ਨਿਯਮ 3 ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਮਲ ਨੋਟਿਸ ਦੇ ਸੰਬੰਧ ਵਿੱਚ ਉਪਬੰਧਾਂ ਦੀ ਪਾਲਣਾ ਕੀਤੇ ਬਿਨਾਂ ਨਿਯਮ 1 ਜਾਂ 2 ਦੇ ਅਧੀਨ ਅਸਥਾਈ ਹੁਕਮ ਜਾਰੀ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਨਿਯਮ 3 ਨੂੰ ਅਪੀਲ ਕਰਨ ਯੋਗ ਆਦੇਸ਼ਾਂ ਦੀ ਲੜੀ ਵਿੱਚੋਂ ਬਾਹਰ ਰੱਖਿਆ ਗਿਆ ਹੈ। ਇਹ ਮੰਨਣ ਲਈ ਕਿ ਆਰਡਰ 39 ਦੇ ਨਿਯਮ 3 ਦੇ ਤਹਿਤ ਅਨੁਮਤੀ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਇੱਕ ਐਕਸ-ਪਾਰਟ ਆਰਡਰ ਅਪੀਲਯੋਗ ਹੈ, ਕੋਡ ਦੇ ਆਰਡਰ 43 ਦੇ ਨਿਯਮ 1 ਦੀ ਧਾਰਾ 'ਆਰ' ਵਿੱਚ ਨਿਯਮ 3 ਨੂੰ ਜੋੜਨ ਦੇ ਬਰਾਬਰ ਹੋਵੇਗਾ। ਅਜਿਹੇ ਅਸਥਾਈ ਕੇਸ ਨੂੰ ਅਪਣਾਉਣ ਲਈ ਕਾਨੂੰਨ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਵਾਰੰਟ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਅਪੀਲ ਦਾ ਅਧਿਕਾਰ ਇੱਕ ਕਾਨੂੰਨ ਦੀ ਸਿਰਜਣਾ ਹੈ ਅਤੇ ਦੂਸਰੀ ਧਿਰ ਨੂੰ ਸੁਣੇ ਬਿਨਾਂ ਰੋਕ ਲਗਾਉਣ ਦੇ ਆਦੇਸ਼ ਨੂੰ ਪਾਸ ਕਰਨ ਤੋਂ ਇਨਕਾਰ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਸਾਬਕਾ ਪੱਖ ਦੇ ਆਦੇਸ਼ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਕੋਈ ਵੀ ਅਪੀਲ ਪ੍ਰਦਾਨ ਨਾ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਕੁਝ ਵੀ ਗਲਤ ਅਤੇ ਬੇਇਨਸਾਫ਼ੀ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਜਦੋਂ ਤੱਕ ਆਰਡਰ 39 ਦੇ ਨਿਯਮ 1, 2 ਜਾਂ 4 ਦੇ ਤਹਿਤ ਕੋਈ ਹੁਕਮਨਾਮਾ ਜਾਰੀ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਜਾਂ ਇਨਕਾਰ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ, ਅਜਿਹੇ ਆਦੇਸ਼ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਕੋਈ ਅਪੀਲ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦੀ।

ਮੁਦਈ-ਉੱਤਰਦਾਤਾਵਾਂ ਲਈ ਪੇਸ਼ ਹੋਏ ਵਿਦਵਾਨ ਵਕੀਲ ਸ਼੍ਰੀ ਰਾਮ ਰੰਗ ਨੇ ਤਾਕੀਦ ਕੀਤੀ ਹੈ ਕਿ ਆਰਡਰ 43, ਨਿਯਮ 1 (ਆਰ) ਅਸਥਾਈ ਹੁਕਮ ਦੇਣ ਵਾਲੇ ਹੁਕਮ ਅਤੇ ਮਨਜ਼ੂਰੀ ਦੇਣ ਤੋਂ ਇਨਕਾਰ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਹੁਕਮ ਵਿਚਕਾਰ ਬਿਲਕੁਲ ਫਰਕ ਨਹੀਂ ਕਰਦਾ। ਇਸਲਈ, ਉਹ ਦਲੀਲ ਦਿੰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਜਦੋਂ ਵੀ ਕੋਈ ਸਿਵਲ ਕੋਰਟ ਕੋਈ ਹੁਕਮ ਜਾਰੀ ਕਰਦਾ ਹੈ ਜਾਂ ਹੁਕਮ ਦੇਣ ਤੋਂ ਇਨਕਾਰ ਕਰਦਾ ਹੈ, ਭਾਵੇਂ ਇੱਕ ਪੱਖ ਜਾਂ ਨਾ ਹੋਵੇ ਅਤੇ ਭਾਵੇਂ ਦੂਜੇ ਪੱਖ ਨੂੰ ਨੋਟਿਸ ਦੇ ਨਾਲ ਜਾਂ ਬਿਨਾਂ, ਹੁਕਮ ਦੇ ਨਿਯਮ 1 ਜਾਂ ਨਿਯਮ 2 ਦੇ ਅਧੀਨ ਆਉਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਕੋਡ ਦੇ 39 ਅਤੇ ਨਿਯਮ 1 ਜਾਂ 2 ਤੋਂ ਸੁਤੰਤਰ ਤੌਰ 'ਤੇ ਆਰਡਰ 39 ਦੇ ਨਿਯਮ 3 ਦੇ ਅਧੀਨ ਕੋਈ ਹੁਕਮ ਦੇਣ ਜਾਂ ਹੁਕਮ ਦੇਣ ਤੋਂ ਇਨਕਾਰ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਸ਼੍ਰੀ ਰਾਮ ਰੰਗ ਨੇ ਅੱਗੇ ਦਲੀਲ ਦਿੱਤੀ ਕਿ ਆਰਡਰ 43 ਦੇ ਨਿਯਮ 1 ਦੀ ਧਾਰਾ (ਆਰ) ਦਾ ਇਰਾਦਾ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਜਦੋਂ ਵੀ ਕੋਈ ਅਦਾਲਤ ਹੁਕਮ ਜਾਰੀ ਕਰਨ ਜਾਂ ਇਨਕਾਰ ਕਰਨ ਦਾ ਆਦੇਸ਼ ਦਿੰਦੀ ਹੈ, ਤਾਂ ਪੀੜਤ ਧਿਰ ਨੂੰ ਅਪੀਲ ਦਾ ਅਧਿਕਾਰ

ਪ੍ਰਦਾਨ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਉਸ ਨੇ ਇਸ ਸਬੰਧ ਵਿਚ ਵੱਡੀ ਗਿਣਤੀ ਵਿਚ ਕੇਸਾਂ 'ਤੇ ਭਰੋਸਾ ਕੀਤਾ ਹੈ। ਪਹਿਲਾ ਮਾਮਲਾ ਕਰਨਾਲ ਤੰਬਾਕੂ ਕੰਪਨੀ ਅਤੇ ਹੋਰ ਬਨਾਮ ਏ.ਜੀ. ਹਾਜੀ ਏ. ਰਹੀਮ (3) ਦਾ ਹੈ। ਇਹ ਅਜਿਹਾ ਕੇਸ ਨਹੀਂ ਸੀ ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਸਾਬਕਾ ਧਿਰ ਦੇ ਹੁਕਮ ਨੂੰ ਅਸਵੀਕਾਰ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਇਸ ਦੇ ਉਲਟ, ਇੱਕ ਸਾਬਕਾ ਧਿਰੀ ਹੁਕਮ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਅਤੇ ਇਹ ਮੰਨਿਆ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ ਹੁਕਮ ਅਪੀਲਯੋਗ ਸੀ। ਰਿਲਾਇੰਸ ਨੂੰ ਅਗਲਾ ਅਗਰਵਾਲਾ, ਜੇ., ਐਲ.ਪੀ. ਮੇਸਟਨ ਸਕੂਲ ਸੋਸਾਇਟੀ ਬਨਾਮ ਕਾਸ਼ੀ ਨਾਥ ਮਿਸ਼ਰਾ (4) ਦੇ ਫੈਸਲੇ 'ਤੇ ਰੱਖਿਆ ਗਿਆ ਹੈ। ਇਹ ਫੈਸਲਾ ਵਿਦਵਾਨ ਜੱਜ ਵੱਲੋਂ ਸ਼੍ਰੀ ਪੀਤਮ ਸਿੰਘ ਜੈਨ ਦੁਆਰਾ ਦੇ ਹੋਰ ਵਿਦਵਾਨ ਜੱਜਾਂ ਵਿੱਚ ਮੱਤਭੇਦ ਹੋਣ 'ਤੇ ਦਿੱਤੇ ਗਏ ਪਹਿਲੇ ਕੇਸ ਵਿੱਚ ਦਰਸਾਏ ਗਏ ਵਿਚਾਰ ਤੋਂ ਸਿਰਫ ਨੌਂ ਦਿਨ ਪਹਿਲਾਂ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਵਿਦਵਾਨ ਜੱਜ ਦੇ ਦੋਹਾਂ ਫੈਸਲਿਆਂ ਦਾ ਤਰਕ ਇਕੋ ਜਿਹਾ ਹੈ ਅਤੇ ਇਨ੍ਹਾਂ ਵਿਚ ਕੋਈ ਅਸੰਗਤਤਾ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਐਲ.ਡੀ., ਮੇਸਟਨ ਸਕੂਲ ਸੋਸਾਇਟੀ ਦੇ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ, ਸਾਬਕਾ ਪੱਖ ਦਾ ਅਸਥਾਈ ਹੁਕਮ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਅਤੇ ਵਿਦਵਾਨ ਜੱਜ ਦੁਆਰਾ ਇਹ ਮੰਨਿਆ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ ਜਦੋਂ ਵੀ ਕੋਈ ਅਦਾਲਤ ਇੱਕ ਤਰਤੀਬ ਦਾ ਹੁਕਮ ਜਾਰੀ ਕਰਦੀ ਹੈ, ਤਾਂ ਇਸ ਨੂੰ ਹੇਠ ਦਿੱਤੇ ਹੁਕਮ ਵਜੋਂ ਸਮਝਿਆ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਨਿਯਮ 1 ਜਾਂ ਨਿਯਮ 2 ਅਤੇ, ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ, ਕੋਡ ਦੇ ਆਰਡਰ 43, ਨਿਯਮ 1 (ਆਰ) ਦੇ ਅਧੀਨ ਇੱਕ ਅਪੀਲ ਹੈ। ਉਸ ਪ੍ਰਸਤਾਵ ਨਾਲ ਕੋਈ ਝਗੜਾ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਵਿਦਵਾਨ ਜੱਜ ਨੇ ਦੂਜੇ ਕੇਸ ਵਿਚ ਵੀ ਇਹੀ ਪ੍ਰਭਾਵ ਰੱਖਿਆ ਸੀ। ਇਹ ਦਲੀਲ ਨਹੀਂ ਦਿੱਤੀ ਜਾ ਸਕਦੀ ਹੈ ਕਿ ਇਕ ਪਾਰਟ ਇਨਜੈਕਸ਼ਨ ਦੇਣ ਤੋਂ ਇਨਕਾਰ ਕਰਨ ਵਾਲਾ ਹੁਕਮ 'ਹੁਕਮ ਦਾ ਹੁਕਮਨਾਮਾ' ਹੈ। ਸ਼੍ਰੀ ਰਾਮ ਰੰਗ, ਜੋ ਕਿ ਯੂਨਾਈਟਿਡ ਕਲੱਬ, ਨੇਗੋਗ ਬਨਾਮ ਨੇਗੋਗ ਫੁੱਟਬਾਲ ਐਸੋਸੀਏਸ਼ਨ ਆਫ ਨੇਗੋਗ ਅਤੇ ਹੋਰਾਂ (5) ਦੁਆਰਾ ਹਵਾਲਾ ਦਿੱਤੇ ਗਏ ਆਖਰੀ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ, ਇਹ ਮੰਨਿਆ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ ਸਿਰਫ ਇੱਕ ਪੱਖ ਦੇ ਹੁਕਮ ਜਾਰੀ ਕਰਦੇ ਹੋਏ ਇੱਕ ਨੋਟਿਸ ਜਾਰੀ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ, ਇਹ ਪਾਲਣਾ ਨਹੀਂ ਕਰਦਾ ਹੈ। ਕਿ ਆਰਡਰ ਕੋਡ ਦੇ ਆਰਡਰ 39 ਦੇ ਨਿਯਮ 1 ਜਾਂ ਨਿਯਮ 2 ਦੇ ਅਧੀਨ ਨਹੀਂ ਸੀ। ਉਸ ਕੇਸ ਵਿੱਚ ਫੈਸਲਾ ਇੱਕ ਪੱਖ ਤੋਂ ਇਨਕਾਰ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਹੁਕਮ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਅਪੀਲ ਦੇ ਅਧਿਕਾਰ ਤੋਂ ਇਨਕਾਰ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਤਰਕ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਨਾਰਾਜ਼ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦਾ। ਮੈਂ ਮੁਦਈ-ਉੱਤਰਦਾਤਾਵਾਂ ਦੇ ਵਿਦਵਾਨ ਵਕੀਲ ਨੂੰ ਪੁੱਛਿਆ ਕਿ ਕੀ ਉਹ ਇੱਕ ਅਜਿਹੇ ਕੇਸ ਦਾ ਹਵਾਲਾ ਦੇ ਸਕਦਾ ਹੈ ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਅਸਥਾਈ ਹੁਕਮਨਾਮੇ ਲਈ ਅਰਜ਼ੀ ਦਾ ਨੋਟਿਸ ਜਾਰੀ ਕਰਦੇ ਹੋਏ, ਇੱਕ ਸਾਬਕਾ ਅਸਥਾਈ ਹੁਕਮ ਦੀ ਗਰਾਂਟ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕਰਨ ਦੇ ਆਦੇਸ਼ ਨੂੰ ਹੇਠ ਅਪੀਲ ਕਰਨ ਯੋਗ ਮੰਨਿਆ ਗਿਆ ਸੀ ਆਰਡਰ 43, ਕੋਡ ਦਾ ਨਿਯਮ 1 (ਆਰ) ਜਵਾਬ ਨਾਂਹ ਵਿੱਚ ਸੀ।

ਇਕਬਾਲ
ਸਿੰਘ
ਅਤੇ ਹੋਰ ,
ਬਨਾਮ
ਚੰਨਣ ਸਿੰਘ
ਅਤੇ ਹੋਰ
ਨਰੂਲਾ, ਜੇ.

ਇਸ ਲਈ ਮੈਂ ਇਹ ਮੰਨਦਾ ਹਾਂ ਕਿ ਮੁਦਈ-ਉੱਤਰਾਂ ਵੱਲੋਂ 24 ਦਸੰਬਰ, 1964 ਦੇ ਹੇਠਲੀ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਹੁਕਮਾਂ ਵਿਰੁੱਧ ਸਿੱਖਿਅਤ ਸੀਨੀਅਰ ਸੁਬਾਰਡੀਨੇਟ ਜੱਜ, ਕਰਨਾਲ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਦਾਇਰ ਕੀਤੀ ਗਈ ਅਪੀਲ ਯੋਗ ਨਹੀਂ ਸੀ ਅਤੇ ਇਸ ਲਈ, ਦੁਆਰਾ ਪਾਸ ਕੀਤੇ ਗਏ ਮੁੜ ਵਿਚਾਰ ਅਧੀਨ ਹੁਕਮ 7 ਮਈ, 1965 ਨੂੰ ਸੀਨੀਅਰ ਸੁਬਾਰਡੀਨੇਟ ਜੱਜ, ਕਰਨਾਲ, ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਅਧਿਕਾਰ ਖੇਤਰ ਤੋਂ ਬਿਨਾਂ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸ ਨੂੰ ਕਾਇਮ ਨਹੀਂ ਰੱਖਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ।

ਇਹ ਰਿਵੀਜ਼ਨ ਪਟੀਸ਼ਨ ਉਸ ਅਨੁਸਾਰ ਪ੍ਰਵਾਨ ਕਰ ਲਈ ਜਾਂਦੀ ਹੈ ਅਤੇ ਸੋਧ ਅਧੀਨ ਹੁਕਮ ਨੂੰ ਪਾਸੇ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਹੇਠਲੀ ਅਦਾਲਤ ਹੁਣ 24 ਦਸੰਬਰ, 1964 ਦੇ ਆਪਣੇ ਹੁਕਮਾਂ ਦੀ ਪਾਲਣਾ ਕਰਦਿਆਂ ਦੋਵਾਂ ਧਿਰਾਂ ਨੂੰ ਸੁਣਨ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਆਰਜ਼ੀ ਹੁਕਮ ਦੀ ਅਰਜ਼ੀ ਦਾ ਨਿਪਟਾਰਾ ਕਰੇਗੀ। ਯੋਗਤਾਵਾਂ 'ਤੇ ਅਸਥਾਈ ਹੁਕਮ ਲਈ ਅਰਜ਼ੀ। ਕੇਸ ਦੇ ਅਜੀਬ-ਗਰੀਬ ਹਾਲਾਤਾਂ ਵਿੱਚ, ਧਿਰਾਂ ਨੂੰ ਮੇਰੇ ਸਾਹਮਣੇ ਕਾਰਵਾਈ ਦਾ ਆਪਣਾ ਖਰਚਾ ਚੁੱਕਣ ਲਈ ਛੱਡ ਦਿੱਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ।

ਕੇ.ਐਸ.ਕੇ.

- (1) ਏ.ਆਈ.ਆਰ. 1924 ਮੈਡ 857
- (2) ਏ.ਆਈ.ਆਰ. 1951 ਸਾਰੇ. 8.
- (3) ਏ.ਆਈ.ਆਰ., 1937 ਰੰਗੂਨ 150।
- (4) ਏ.ਆਈ.ਆਰ. 1951 ਸਾਰੇ. 558
- (5) ਏ.ਆਈ.ਆਰ. 1964 ਅਸਾਮ 81.

ਸੀਮਾ ਰਾਈ (ਅਨੁਵਾਦਕ)

ਡਿਸਕਲੇਮਰ : ਸਥਾਨਕ ਭਾਸ਼ਾ ਵਿਚ ਅਨੁਵਾਦ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਨਿਆ ਨਿਰਣਾ ਕੇਵਲ ਮੁਕੱਦਮੇਬਾਜ਼ਾ ਲਈ ਉਹਨਾਂ ਦੀ ਆਪਣੀ ਭਾਸ਼ਾ ਵਿਚ ਸਮਝਣ ਤੱਕ ਹੀ ਸੀਮਿਤ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸ ਦਾ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਉਦੇਸ਼ ਲਈ ਇਸਤੇਮਾਲ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਸਾਰੇ ਵਿਹਾਰਕ ਅਤੇ ਅਧਿਕਾਰ ਮੰਤਵਾਂ ਲਈ ਨਿਆ ਨਿਰਣੇ ਦਾ ਅੰਗਰੇਜ਼ੀ ਸੰਸਕਰਣ ਪਰਮਾਣਿਤ ਹੋਵੇਗਾ ਅਤੇ ਅਮਲ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਲਈ ਇਸ ਨੂੰ ਤਰਜਿਹ ਦਿੱਤੀ ਜਾਏਗੀ।